

WAT GEBEURT ER MET EEN CHRISTEN ALS HIJ GESTORVEN IS?

De Bijbel leert dat het lichaam een 'woning' is waar de ziel in leeft. Ons lichaam is in de Bijbelse opvatting niet ons "zijn", niet onze persoonlijkheid. Het is het omhulsel van de ziel, het huis waarin de ziel woont. Zo als een huis niet de mens is die er in woont is een lichaam niet persoonlijkheid.

Wat gebeurt er als een Christen sterft? Zijn ziel vertrekt eenvoudigweg uit het huis waar het in leefde en gaat naar de Heer. De apostel Paulus zei: "Voormij is het leven Christus Zelf en het sterven pure winst" en even verder zegt hij "wil ik graag in dit lichaam blijven en hier nog veel goeds kunnen doen" [Filipenzen 1:21, 22]. Waarom is het sterven (van het lichaam) "pure winst"? Omdat sterven niet anders is dan dat de persoon (het ik waar hij aan refereert) naar Christus toegaat - naar een plaats waar het veel beter is dan het hier op aarde ooit zal zijn.

Een Christen hoeft géén angst voor de dood te hebben; Voor een Christen geldt:

"Ik [= Jezus] ben Zelf het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, zelfs als hij gestorven is"
[Johannes 11:25]

"En weest niet bevreesd voor hen, die wél het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden"
[Mattheüs 10:28]

Wanneer Jezus weerkomt, zal Hij de gestorven lichamen van degenen die Hem toebehoorden -de gelovigen- op laten staan uit de dood. Dat is niet het lichaam waarin wij nu leven maar een zogeheten verheerlijkt lichaam. Het oude lichaam immers waarin wij leven is allang vergaan. Dit nieuwe "opstandingslichaam" is een onsterfelijk lichaam, dat nooit meer kan sterven. Zie 2 Corinthe 5:1. Hoe zullen de gelovigen, wij, er dan uit zien?

"Ja, vrienden, wij zijn kinderen van God en kunnen ons er geen voorstelling van maken hoe het later zal zijn. Maar wij weten één ding: Als Christus komt, zullen wij zijn zoals Hij, omdat wij Hem dan zien zoals Hij werkelijk is"
[1 Johannes 3:2, Het Boek]

TUSSEN STERVEN EN OPSTANDING

Veel mensen weten niet waar ze (of: hun ziel) na het sterven heengaan. Vaak wordt gezegd dat de gelovige naar 'de hemel' gaat. Dat is echter onmogelijk want zoals we eerder hebben gezien (les 4, onder "tweede komst") worden de gestorvenen, samen met de dan levende gelovigen, opgenomen in de Hemel op het moment dat Jezus terug komt om ze op te halen. Anderen leren dat de ziel "slaapt" in de tussentijd of via een "vagevuur" naar de hemel gaat. De waarheid is echter dat na het sterven de ziel van de gelovige naar het Paradijs gaat. Zie Lukas 23:43. Dit paradijs bevindt zich wél in de Hemelse gewesten. Vergelijk het volgende uit de Staten Vertaling:

"Dat hij opgetrokken is geweest in het paradijs, en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet geoorloofd is te spreken." [2 Korinthe 12:4]. Zie ook Openbaringen 2:7.

Daarom ook zegt Paulus in 2 Korinthe 5:1 dat wij een gebouw van God hebben in de hemelen (méérvoud!). Ook de gelijkenis in Lukas 16:20 v.v. laat zien dat de doden in een andere plaats zijn dan "in de Hemel". Dit gebouw van God kán niet "de Hemel" zijn; immers: de Here Jezus zei dat Hij heen zou gaan om plaats te bereiden en als Hij klaar was daarmee terug zou komen om de gelovigen tot Zich te nemen. Pas dán zullen de gelovigen, gestorven en levenden, met Hem zijn in de Hemel, waar Gods troon is - eerder zullen wij niet voor Gods troon komen of in de nabijheid er van.

Persoonlijk geloof ik niet dat het erg is als Christenen geloven dat zij na hun dood 'naar de Hemel gaan' in plaats van naar het paradijs immers: het Paradijs bevindt zich in de Hemelse gewesten. Hier behoeft zeker geen halszaak van gemaakt te worden. Wat wél belangrijk is om te onthouden is dat de idee van een "zieleslaap" (welke door bijvoorbeeld de "Adventisten" geleerd wordt) of "vagevuur" en andere varianten niet juist zijn, c.q. on-Bijbels zijn. Wanneer wij Bijbel-leraren tegenkomen die deze zaken leren kunnen wij daaraan onderkennen dat zij een theologie aanhangen welke de Bijbel geweld aan doet.